

ما هنوز به الگوی
اسلامی-ایرانی
نرسیده ایم. کسی
نگفته که الگوی
اسلامی-ایرانی
پیش رفته است.
مقام معظم
رهبری مرکزی به
نام طراحی الگوی
اسلامی-ایرانی
پیشرفت تأسیس
کردند. این مرکز
هنوز خروجی
نداشته است

**است، نقشی را برای مردم تعریف نکردند.
همه از مردم حرف می‌زنند اما در عمل برای
مردم را زمینه فراهم نمی‌کنند تا در پیشرفت
اقتصادی و فرهنگی و اجتماعی و سیاسی
مشارکت کنند.**

ما تجربه موفقی در جنگ داشتیم و معتقد به مشارکت مردم بودیم. زمانی که جنگ بود، مردم نیاز به تلفن داشتند و در اکثر شهرها مرکز تلفن خودکار نداشتیم و با سیستم‌های هندلی کار می‌کردند. دولت بودجه اندکی داشت. برخی شهرها یک خط تلفن داشتند. در مدت زمان کوتاهی، کل کشور به تلفن دسترسی پیدا کرد. ما از مجلس مجوز گرفتیم و هر خط تلفن را که ۷ هزار تومان بود، ۱۴ هزار تومان کردیم و با همان پول، مرکز تلفن خودکار را در سراسر کشور توسعه دادیم. این در حالی بود که تلفن در بازار آزاد، حدود ۱۰۰ هزار تومان بود. در زمان کوتاهی این مسئله حل شد. در آن زمان مردم هم پای کار بودند. مشارکت مردم به طور واقعی به قوانین برمی‌گردد.

**یک برنامه توسعه چه ویژگی‌هایی باید
داشته باشد که اجرایی شود؟**

این موضوع یکی از خواسته‌های رهبری از دولت و مجلس است. نظام بودجه‌ریزی باید درست شود. این اتفاق نیازمند معین شدن حدود اختیارات دولت و مجلس است. تعیین بودجه، هدف‌دار نیست و از خروجی آن اطلاع نداریم. نظام بودجه به صورت عملیاتی کار نمی‌کند؛ یعنی به میزان بودجه اختصاص یافته، تأثیرات آن را نمی‌بینیم. رابطه بودجه با برنامه و چشم‌انداز باید مشخص شود و جهت‌گیری کشور براساس سیاست‌های کلی باشد. این ارتباط که هر بودجه، یک پنجم برنامه و هر برنامه یک چهارم سند چشم‌انداز باشد، باید برقرار شود. حاکمیت قوانین و نرم‌افزارها بهتر و روابط درستی برای آن‌ها تعریف شود. یکی از مهم‌ترین مسائل، پیشرفت نظام اداری است. نظام اداری باید شفاف و قانونمدار شود. دولت الکترونیکی یکپارچه باید شکل بگیرد. وزارت ارتباطات خیلی از دستگاه‌ها را به دولت الکترونیک آورده است اما مشکل حل نمی‌شود. مشکلات ثبت شرکت‌ها و ندادن مجوز همچنان وجود دارد. نظام اداری باید به سمت الکترونیکی شدن پیش رود، همراهی مردم با وجود تخصصی که دارند که راه را هموارتر خواهد کرد.

به وجود آمده که نمی‌دانم چه زمانی ابلاغ خواهد شد. این شامل اهداف و راهبرد کلان است و نمی‌توان نام آن را الگو گذاشت. ما در مؤسسه خودمان پژوهشی درباره الگوی پیشرفت و مدل مفهومی اسلامی-ایرانی انجام دادیم که در قالب ۳ کتاب منتشر شد. معارف علمی و فلسفی را بررسی کردیم. به چهارچوبی مفهومی رسیدیم که به آن توجه نشد. اگر این اتفاق رخ می‌داد، باید تجربه می‌شد تا بگوییم موفق است یا خیر. به هر حال کاری بود که در مسیر الگوی پیشرفت اسلامی-ایرانی انجام دادیم. برای نوشتن برنامه با هدف توسعه، نباید از برنامه‌های قبلی تقلید کرد. در دنیا نظریات مختلفی درباره توسعه هست. آخرین نمونه آن، الگوی پیشرفت انسانی است که می‌گوید انسان باید در همه زمینه‌ها توانمند شود. اگر افراد یک جامعه توانمندی‌های علمی، سلامتی جسمی و درآمد اقتصادی خوبی داشته باشند، این جامعه از نظر انسانی پیشرفت کرده است.

**شما از سال ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۴، وزیر پست،
تلگراف و تلفن بودید. از دهه ۶۰ تا به امروز،
در این زمینه چقدر به سمت توسعه حرکت
کردیم؟**

در طول سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۴ قرار بود که برنامه‌های ۵ ساله تدوین کنیم. در مخابرات برنامه توسعه تدوین کردیم و براساس آن برنامه، شرکت مخابرات کار خود را توسعه داد. ما براساس آن برنامه پیشرفت کردیم. پیشرفت ما در مخابرات پیشرفت خوبی است. این پیشرفت در زمان دوران شهید قندی شروع شد، در زمان ما ادامه پیدا کرد و در زمان بعد هم ادامه دار شد. در مقیاس شاخص‌های جهانی، در اقتصاد دانش‌بنیان، زیرساخت‌های ارتباطی ما به نسبت خوب است. اقتصاد دانش‌بنیان، ۳ یا ۴ شاخص دارد. یکی از آن‌ها، زیرساخت‌های ارتباطی است که به آی‌تی و آی‌سی‌تی مربوط می‌شود. یکی دیگر مربوط به قوانین و مقرراتی است که در آن زمینه نزدیک به صفریم. در حوزه نوآوری و اختراعات و مقالات هم وضعیت خوبی نداریم. قوانین و مقررات اجازه نداد تا ما بتوانیم اثربخش پیش برویم.

**یکی از مسائلی که نوع نگاه ذهنی
کارگزاران است و در نظام اداری حل شده**